

че човѣкъ би се двоумилъ дали отъ момента на излизането на Исакъ отъ Анхияло къмъ Балкана тукъ не става дума за два отдѣлни похода или поне двѣ отдѣлни сражения. Възможно е, Исакъ, вървящъ край южнитѣ склонове на Балкана по западна посока, да се е срѣщналъ съ събранитѣ български сили нѣкъде около Хаинкьойския боазъ или въ тѣснинитѣ на Твърдица, тъй като Никита не споменува ни единъ отъ проходите на Източния Балканъ, между които и сливенския, още повече че тѣ, съгласно думитѣ на сжщия хроникъ, ще сж били добръ укрѣпени отъ българитѣ. Вѣроятно, думитѣ: „Исакъ, вмѣсто да се върне по тоя пжтъ, отъ кждѣто е дошелъ“, се отнасятъ за непрѣдпазливото му втурване между Срѣдня гора и Балкана, край Сливенъ по долината на Тунджа къмъ Бинкосъ и Твърдица. Тѣй или иначе, въ навечерието на сражението, византийскитѣ авангардъ е билъ подъ Исакъ Комненъ и Мануилъ Камицъ, а ариергардътъ—подъ Иванъ Дука. Императорътъ е вървѣлъ въ срѣдата, заедно съ братата си и носенитѣ припаси и багажъ. Българитѣ, които били отъ двѣтѣ страни на безименния проходъ, чакали съ нетърпение да се нахвърлятъ върху византийцитѣ и жадни да върхлѣтятъ върху самия императоръ, пропускатъ авангарда му недокоснатъ. Когато императорътъ се задалъ, тѣ се нахвърляли върху византийцитѣ съ страшна „яростъ“. Византийската пѣхота си изпълнила добръ задачата, но работата взела другъ край, когато българитѣ почнали да сипятъ канари отгорѣ ѝ. Тя се разпрѣсва въ бѣгъ, гонена съ свирѣпостъ и послѣдвана отъ императора, който си загубва въ суматоката любимата шапка. Бъркотията била ужасна. Исакъ едвамъ застига авангарда си и „благодарилъ на Бога, съ думитѣ на Давида, че му избавилъ живота“¹⁾. Отъ

и не именно въ такава съ едно отъ сраженията при тукъ разгледания походъ на Исакъ срѣщу Асѣнь и Петръ. Това е важно още повече и за туй, че върха Гръцка Нива, като надъ Сливенъ, е при самото устие на Асѣновския проходъ и подъ крѣпостта Асѣницъ. Както ще се види, въ Сливенъ не е живѣла нито една гръцка фамилия за да се помисли, че при него може да става дума за гръцка собственост; турцитѣ съ заселването си тукъ сж прѣвеждали голѣма частъ отъ заваренитѣ номенклатурни названия.

¹⁾ Иванъ Дука се спасилъ въ тѣснинитѣ съ помощта на единъ водачъ Litoboes (Литовой?). Императорътъ прѣзъ С г е п и т се отзовава въ Ст.-Загора, дѣто открилъ, че по-голѣмата частъ отъ войската